

ת"פ 6730/04/16 - מדינת ישראל נגד משהור ג'ראדא, וג'די עאבד - נדון

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

ת"פ 6730-04-16 מדינת ישראל נ' ג'ראדא
ואח'
25 דצמבר 2016

המאשימה

הנאשם

מדינת ישראל

נגד

1. משהור ג'ראדא

2. וג'די עאבד - נדון

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד נוח רחאל מטעם הנאשם 1: בעצמו וב"כ עו"ד אבו סמרה חריב רודינא

גזר דין

בעניינו של נאשם 1

כתב האישום וההליך בבית המשפט:

1. בתאריך 5.4.2016 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום. במועד האמור הודה הנאשם במיוחס לו והורשע בעבירות שעניינן **העסקת תושב זר שלא כדין**, עבירה לפי סעיף 12א(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 (להלן: "**חוק הכניסה**"); **הסעה של תושב זר השוהה שלא כדין**, עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה.

2. על פי הנטען בכתב האישום, במועד הרלוונטי היו יוסף נעיראת, מוחמד נעיראת ורמזי מוקבל, תושבי שטחי הרשות, ללא אישור כניסה או שהיה בישראל (להלן: "**תושבי הרשות**"). בתאריך 29.3.16, בשעות הבוקר, הנאשם, אשר הועסק על ידי וג'די עאבד (נאשם 2 בכתב האישום, אשר עניינו הופרד - להלן: "**וג'די**") כקבלן לביצוע עבודות בבית העסק שלו בכפר מג'אר, הסיע את תושבי הרשות לבית העסק של וג'די, העסיקם שם בעבודות גבס וצבע ובתום העבודה הסיעם בחזרה לבית בו שהו בכפר. בתאריך 30.3.16, הסיע הנאשם שוב את התושבים הזרים למקום העסק בכפר והעסיקם שם. בצהרי

עמוד 1

היום, ולאחר שהתגלע ויכוח עסקי בין הנאשם לוג'די, הורה הנאשם לתושבי הרשות להפסיק עבודתם ולאחר מכן עזב את המקום.

3. הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש הראוי לנאשם. עובר לטיעונים לעונש הופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו וכן לממונה על עבודות השירות, וזאת מבלי שהדבר יחייב מי מהצדדים. כפי שצוין, עניינו של וג'די הופרד, ולאחר שהוא הודה במיוחס לו בכתב אישום מתוקן, נגזרו עליו 2 חודשי מאסר בעבודות שירות; 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים; קנס כספי בסך 2,000 ₪ ופסילה מותנית של רישיון הנהיגה.

תסקיר שירות המבחן :

4. מן התסקיר עולה כי הנאשם בן 31, תושב הכפר מג'אר, עובד בעבודות מזדמנות. בהתייחסו לעבירות בהן הורשע לקח הנאשם אחריות חלקית וטען כי לא ידע כי היתר העבודה של אחד מתושבי הרשות לא תקף. הנאשם הביע עמדה קורבנית, על אף שאישר כי האיסור הקבוע בחוק בהקשר זה מוכר לו, וכך אף הסיכון הביטחוני הנובע מהפרת חוק זה. שירות המבחן התרשם כי מדובר בבחור המצוי בשלבי גיבוש זהותו האישית והמשפחתית, אשר התנהל במהלך ביצוען של העבירות בצורה אימפולסיבית מתוך מניע כלכלי. שירות המבחן התרשם כי לנאשם קושי לזהות מצבי סיכון ובעברו אף שימוש בחומרים מסוכנים, ולנוכח קיומו של סיכון להישנות מעורבות פלילית בעתיד, נדרשת מעורבות טיפולית בעניינו. על אף האמור, שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו בשל להליך ממושך שכזה ואף לא יפיק ממנו תועלת, ולכן נמנע מהמלצה טיפולית. תחת זאת, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה הרתעתית בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה והתחייבות להימנע מביצוע העבירות.

טיעוני הצדדים לעונש :

5. **המאשימה** הדגישה בטיעוניה את הסיכון הטמון בכניסתם של שוהים בלתי חוקיים משטחי הרשות הפלסטינית לישראל ללא היתר, וכן את החומרה היתרה הטמונה בהסעתם והעסקתם בישראל שלא כדין. הנאשם, אשר היה מודע היטב לאיסור האמור ולסיכון הכרוך בו, התעלם מכך. המאשימה הפנתה לרמת הענישה הנהוגה בעבירות מסוג זה. לשיטתה, מתחם הענישה ההולם, בנסיבות המקרה, נע בין 4 ל - 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל. לנוכח היעדרה של המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם ובהתחשב בהרשעתו הקודמת, סבורה המאשימה כי יש לגזור על הנאשם מאסר לריצוי בפועל ברף הבינוני של מתחם הענישה; מאסר על תנאי ממושך ומרתיע וקנס.

6. **הסנגורית** טענה כי על בית המשפט להתחשב בעובדה כי הנאשם נשוי טרי ואשתו בהיריון, אביו נכה והנאשם מטפל בו. לדבריה, אין מקום לעונש אשר יעלה על חודשיים מאסר בעבודות שירות. בהשלמת טיעוניה בכתב, הפנתה הסנגורית למסמכים רפואיים שונים וכן לעיקרון אחידות הענישה, וטענה כי יש להסתפק במקרה זה בענישה הצופה פני עתיד, זאת מאחר והנאשם הבין והפנים את חומרת מעשיו, ומאחר לא נובע ממנו כל סיכון.

7. **הנאשם** בדבריו טען כי הוא מעוניין לסיים את ההליך מכיוון שנמאס לו. אף הנאשם ביקש התחשבות בנסיבותיו האישיות.

8. לאחר שהצדדים טענו לעונש התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשם כשיר לביצוע.

דין והכרעה:

9. לפי סעיף 40 ג' לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב **בערך חברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.**

הערך החברתי שנפגע:

10. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע מביצוע של עבירות שעניין הסעה והעסקת שוהים בלתי חוקיים הינו החשש לפגיעה בביטחון מדינת ישראל ובסמכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה. יש להגן על תושבי המדינה מפני פוטנציאל הסיכון הביטחוני הטמון בעבירות מסוג זה, שכן המסיע והמעסיק אינו מודע עד תום לכוונותיהם האמיתיות של תושבי הרשות אותם הוא מסיע ומעסיק.

11. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה במקרה דנן הינה ברף הבינוני. הנאשם הסיע 3 תושבי הרשות הפלסטינית, אשר נכנסו לישראל ללא היתר כניסה או עבודה, דבר המלמד, לכשעצמו, על סיכון מוגבר. הנאשם אומנם לא היה מעסיקם הישיר אלא הם הועסקו על ידי הקבלן- וג'די. על אף האמור, על הנאשם עצמו הוטלה החובה לדרוש ולבדוק קיומם של היתרי כניסה ועבודה כדין, בטרם יסיעם ויעסיקם.

12. מאחר ולא התקיימו במקרה דנן נסיבות מחמירות, כמפורט בחוק הכניסה, העונש המירבי על פי דין, הינו שנתיים מאסר. ראוי להדגיש: עסקין במסיעים, ולא בשוהים הבלתי חוקיים עצמם, שענינם נדון ברע"פ 3173/09 **פארגין נ' מדינת ישראל** (2009); כבר שם נאמר לגבי המסיעים, המלינים והמעסיקים כי חטאם עולה על של השוהים הבלתי חוקיים, "שכן חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמהם" (פסקה י"א). ראו גם רע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) (769). הגישה המחמירה כלפי מסיעים, מלינים ומעסיקים, מתבקשת אף נוכח היותם, על פי רוב, ישראלים, העוברים על החוק לשם בצע כסף, ולא למען פת לחם.

מדיניות הענישה הנוהגת:

13. בית המשפט העליון ציין ברע"פ 3674/04 **מוחמד אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, (12/02/2006), כי הלכת חטיב מורה :

"כי מדיניות הענישה הראויה בעבירות על חוק הכניסה לישראל נוטה בחוזקה אל-עבר הטלת עונש של מאסר בפועל, אלא שמדיניות זו תולה עצמה בנסיבות המיוחדות של כל מקרה ומקרה, והעונש שיושט על עבריין חייב להלום את נסיבות המיוחדות של המקרה ושל העבריין הספציפי."

14. מדיניות הענישה הראויה בעבירות בהן הורשע הנאשם היא מחמירה, וכוללת הטלת עונשים מרתיעים. זאת, נוכח פוטנציאל הסיכון הנובע ממנה ואף נוכח החשש שמא ארגוני טרור ינצלו פוטנציאל זה למימוש מטרותיהם בתוככי מדינת ישראל. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

א. רע"פ 7726/13 **מסאסרה נ' מדינת ישראל** (8.1.14); נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה של הסעה שלא כדין. הנאשם הסיע ארבעה שוהים בלתי חוקיים אל תוך גבולות ישראל. לנאשם עבר פלילי, אולם זוהי הרשעתו הראשונה בעבירה מסוג זה. נידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל.

ב. רע"פ 2210/11 **באזין נ' מדינת ישראל** (24.3.11); נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, שהורשע בביצוע שתי עבירות של הסעה שלא כדין (פעם אחת הסיע 3 שב"חים ופעם שניה 5 שב"חים). הוא נידון לשישה חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ג. בעפ"ג (מח'-לוד) 1671-09-13 **סאלח נ' מדינת ישראל** (1.12.13); התקבל חלקית ערעורו של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של הסעת ארבעה שב"חים. בית משפט השלום גזר עליו 15 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו בכך שעונש המאסר הופחת והועמד על שנת מאסר בפועל.

ד. עפ"ג (מח' ב"ש) 58809-10-13 **אבו מחארב נ' מדינת ישראל** (1.1.14); התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע שתי עבירות של הסעת שוהים שלא כחוק. הנאשם הסיע בשני מועדים שונים 3 שוהים בלתי חוקיים. בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשי עבודות שירות. בית משפט מחוזי הקל בעונשו והוא נידון ל- 4 חודשי עבודות שירות.

ה. ת"פ (ב"ש) 38900-03-13 **מדינת ישראל נ' אבוגודה** (08.04.14); הורשע נאשם על פי הודאתו בביצוע עבירות של הסעת שוהה בלתי חוקי אחד ועוד. הנאשם, אשר לחובתו הרשעות קודמות, נדון לחמישה חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

מן הדוגמאות לעיל ניתן ללמוד, כי הענישה נגזרת הן לפי נסיבות העניין והן לפי נסיבותיו של הנאשם. במקרים בהם בוצעו מספר עבירות דומות או שלנאשמים עבר פלילי הוטלו בדרך כלל מאסרים בפועל, וביתר המקרים עבודות שירות.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

15. בהתאם לסעיף 40 ט' לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, יש ליתן את הדעת לנזק שנגרם מביצוע העבירה ולנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות.

16. באשר לנזק אשר נגרם או היה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, כפי שנקבע לא אחת בפסיקה, הסעת שוהים בלתי חוקיים בישראל עלולה ליצור סיכון בטחוני ממשי, הואיל ואין המסיע יודע את זהותם וטבעם של השוהים אשר אותם הוא מסיע ו/או מעסיק, ואשר לא עברו את "המסננת הביטחונית" של גורמי הביטחון המוסמכים. במקרה שלפניי, הסיע הנאשם 3 תושבי הרשות בתוך כפר מגוריו, למקום העסקתם ובחזרה ממנו. מאחר והתרשמתי כי תושבי הרשות הללו אכן הועסקו בעסק האמור, ואף לא נטען כי מניעיהם אחרים, ממילא הנזק אשר עלול היה להיגרם ממעשיו של הנאשם, אף שהוא קיים, הינו פחות.

קביעת מתחם הענישה:

17. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם**, בנסיבות המקרה, בהיעדרן של נסיבות מחמירות, הינו בין חודש לשישה חודשי מאסר, אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, בצירוף ענישה נלווית צופה פני עתיד, לרבות קנס כספי ופסילת רישיון נהיגה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

18. בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם בן 31 לערך, אין ספק כי כל עונש קונקרטי יפגע בו, וודאי שעונש מאסר מאחורי סורג וברית, כעתירת המאשימה, עלול לפגוע בנאשם ובבני משפחתו פגיעה קשה ובלתי מידתית בנסיבות מקרה זה.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו;** הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום ביום הגשתו ממש, ובכך נטל אחריות מידית על מעשיו. זאת, על אף הסתייגויות קלות שהביע לאחר מכן הן בפני שירות המבחן והן בפניי, מהן ניתן ללמוד כי הוא ניסה למזער במידה מסוימת את חלקו במעשים (אם כי לא במידה המצביעה על חזרה מהודייתו).

ג. **לנאשם הרשעה קודמת** משנת 2010 בגין החזקת סכין, איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ד. הנאשם התחתן לאחרונה ואשתו בהיריון. התחשבתי אף במסמכים הרפואיים אשר הוצגו לעיוני.

ה. מתסקיר שירות המבחן, ובניגוד לטענת הסנגורית, עולה כי בהיעדר טיפול מתאים לנאשם, קיים סיכון ואף חשש להישנות עבירות דומות בעתיד.

ו. עוד יש ליתן את הדעת, במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לשיקול **הרתעת**

היחיד והרבים בגדרו של המתחם. במקרים כגון דא, מתחייבת החמרה בענישת המסיעים והמעסיקים לשם הרתעתם ולשם הרתעת הרבים. על אף האמור בתסקיר שירות המבחן בנוגע לחשש להישנות עבירות בעתיד ולנוכח היעדרו של הליך טיפולי - שיקומי בעניינו של הנאשם, אינני סבור כי בנסיבותיו של מקרה זה נדרשת ענישה מחמירה, כעתירת המאשימה, אך לשם הרתעת הרבים. התרשמתי כי הנאשם הבין והפנים את חומרת מעשיו, עברו אינו מכביד ולכן אף הצורך בהרתעתו פוחת במידה מסוימת.

19. באיזון בין השיקולים השונים - חומרת העבירה והסיכון הטמון בה מחד, אל מול הודאת הנאשם ונטילת האחריות הכרוכה בכך, מאידך, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונשים דומים לאלו שנגזרו על שותפו לכתב האישום (וג'די), דהיינו מאסר לריצוי בעבודות שירות ברף התחתון של מתחם הענישה לצד ענישה הצופה פני עתיד, ולרבות קנס כספי. על אף שהמאשימה לא עתרה לכך, ואף לא הוצג לעיוני גיליון הרשעות קודמות בתעבורה בעניינו של הנאשם, אם קיימות הרשעות שכאלה, לנוכח מהות עבירת ההסעה בה הורשע הנאשם, מן הראוי כי ייגזר עליו אף עונש פסילה מותנית של רישיון הנהיגה, לשם הרתעתו.

20. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 2 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בעבודות שירות בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הנאשם יתייצב לתחילתן של עבודות השירות בתאריך 18.4.2017.

הובהר לנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מהם, או כל הפרה אחרת, עלולה להוביל להפסקת עבודות השירות ולחידוש הדיון בעניינו לשם גזירת עונש אחר.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך שנתיים החל מהיום, לא יעבור הנאשם עבירה לפי חוק הכניסה לישראל ויורשע בגינה, בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. קנס בסך 2,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב - 4 תשלומים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.2.17, והיתרה בכול 1 לחודש שלאחר מכן. אי תשלום אחד התשלומים יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

ד. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 3 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך תקופה של שנתיים מהיום את העבירה בה הורשע או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום כ"ה כסלו תשע"ז, 25/12/2016 במעמד הנוכחים.

יריב נבון , שופט